

Γιατί διψούμε για αγίους;

/ Γνώμες

Η δίψα για να συναντήσουμε Αγίους ή για να μάθουμε για τη ζωή τους εκπλήσσει στους καιρούς μας. Όταν σε έναν κόσμο στον οποίο σήμα κατατεθέν είναι το άτομο και ο εαυτός, βλέπουμε πολλούς να στρέφουν το βλέμμα της καρδιάς τους στην αναζήτηση μορφών που είχαν ως κύριο στοιχείο της ζωής τους την παραίτηση από το εγώ, αναρωτιόμαστε γιατί κάτι τέτοιο συμβαίνει.

- του Πρωτοπρεσβύτερου Θεμιστοκλή Μουρτζανού, Δρ. Θεολογίας

Είναι θέμα περιέργειας για κάτι που ξεπερνά τα μέτρα της ζωής μας; Είναι μία βαθύτερη υπόμνηση της ψυχής μας ότι όσο κι αν οι επιθυμίες μας ικανοποιούνται, στην κανονική ή και στην εικονική πραγματικότητα, κατά βάθος δεν έχουμε βρει το νόημα που υπερβαίνει τον χρόνο, που μας δίνει ελπίδα που ξεπερνά τον θάνατο, που μας κάνει να παρηγοριόμαστε με αυτό που δεν έχουμε;

Προφανώς και τα παραπάνω είναι ερμηνείες. Στην πράξη όμως υπάρχει και μία

άλλη παράμετρος, την οποία αξίζει να προσέξουμε. Είναι το ότι ο άνθρωπος πλάστηκε από τον Θεό για να υπάρχει εν σχέσει. Δεν μπορεί μόνος του. Αυτή η συγκλονιστική σκηνή από το πρώτο βιβλίο της Παλαιάς Διαθήκης, τη “Γένεση”, εκεί όπου ο πρωτόπλαστος Αδάμ ονοματίζει όλα τα ζώα που περνούν από μπροστά του στον Παράδεισο, δείχνοντας ότι δεν είναι ανώνυμα, αδιάφορα, χρήσιμα απλώς, αλλά οικεία, διότι μόνο τον οικείο τον αποκαλείς με το όνομά του, διαπιστώνει ότι ο ίδιος είναι μόνος του και δεν έχει ύπαρξη όμοια με αυτόν. Δεν του αρκεί η σχέση με τον Θεό. Δεν φτάνει ο Θεός, αν δεν υπάρχει και ο άνθρωπος. Και τότε ο Θεός δημιουργεί, “ποιεί”, τη γυναίκα εκ των πλευρών του Αδάμ, για να δώσει στον άνθρωπο να αντιληφθεί ότι μόνο η σχέση της αγάπης νοηματοδοτεί αληθινά την ύπαρξη και της δίνει αυθεντικό περιεχόμενο ζωής.

Οι άνθρωποι λοιπόν αναζητούμε Αγίους. Γι’ αυτό και η τηλεοπτική σειρά για τον Άγιο Παΐσιο γνώρισε μεγάλη επιτυχία. Το ίδιο και η ταινία για τον Άγιο Νεκτάριο παλαιότερα. Αυτό εξηγεί και την ανάγνωση βιβλίων που αναφέρονται στη ζωή σύγχρονων Αγίων και μάλιστα γεροντάδων. Ως εδώ τα πράγματα θυμίζουν την αποδοχή των συναξαριών, των βίων των Αγίων στην ιστορία του κόσμου και της Εκκλησίας. Ήταν το αγαπημένο ανάγνωσμα, η αγαπημένη αφήγηση για νεώτερους και μεγαλύτερους. Πολλοί από εμάς μεγαλώσαμε με τις αφηγήσεις των γιαγιάδων μας για Αγίους, μάθαμε τι σημαίνει Εκκλησία μέσα από αυτές τις αφηγήσεις, είχαμε ως κέντρο της ζωής μας τις γιορτές των Αγίων και νιώθαμε ότι οι Άγιοι είναι η βάση για να πορευτούμε. Να τους μιμηθούμε στην πίστη και στη στάση τους στις δυσκολίες της ζωής.

Η εποχή μας, μέσω του Διαδικτύου, έχει επαναφέρει σε μεγάλο βαθμό, και ένα στοιχείο του παρελθόντος που δεν θα έπρεπε να δεσπόζει στις προτεραιότητές μας. Είναι αυτό της ερμηνείας του μέλλοντος. Κυκλοφορούνται βίντεο στο διαδίκτυο όχι προς ωφέλεια των ανθρώπων ή προς μετάνοια, αλλά ως μελλοντολογία και προφητολογία. Αυτά τα βίντεο φέρνουν φόβο και επιθετικότητα εναντίον του κόσμου. Όχι μετάνοια για τις δικές μας αμαρτίες, όπως είναι η αυθεντική παράδοση της ασκητικότητας, αλλά επίθεση εναντίον όσων δεν συμμερίζονται τις απόψεις των προφητολόγων. Και η επίθεση στρέφεται εναντίον των ποιμένων της Εκκλησίας, επισκόπων και κληρικών, που δεν κηρύττουν επανάσταση, που είναι συμβιβασμένοι, που δεν είναι πνευματικοί άνθρωποι, όπως υποστηρίζουν, άλλοτε ανοιχτά, άλλοτε κεκαλυμμένα, οι προφητολογούντες.

Ο άγιος όμως δείχνει την αγάπη και την μετάνοια. Δεν κατακρίνει, αλλά επισημαίνει την απόσταση από τον Χριστό. Ας διψάμε γι' αυτούς τους Αγίους που μας δείχνουν την ανάγκη για σχέση με τον Χριστό και τον συνάνθρωπο. Αυτός ο δρόμος σώζει.

Πηγή: pemptousia.gr